

รายงานสถานการณ์ศัตรูไม้ผล
วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓
กลุ่มพยากรณ์และเตือนการระบาดของศัตรูพืช
กองส่งเสริมการอารักขาพืชและจัดการดินปุ๋ย
โทร. ๐ ๒๙๕๕ ๑๕๑๔ โทรสาร ๐ ๒๙๕๕ ๑๕๑๔

E-mail: Bio53@hotmail.com, doae_pmd@hotmail.com

สถานการณ์การระบาดของศัตรูพืชที่สำคัญ ข้อมูล ณ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

สถานการณ์การระบาดของศัตรูพืชที่สำคัญ

ศัตรูไม้ผล

๑. สถานการณ์การปลูกไม้ผล

- ๑.๑ พื้นที่ปลูกทุเรียนทั้งหมด ๗๕ จังหวัด รวมพื้นที่ยืนต้น ๖๒๕,๑๖๒ ไร่
- ๑.๒ พื้นที่ปลูกมังคุดทั้งหมด ๖๗ จังหวัด รวมพื้นที่ยืนต้น ๓๖๓,๒๒๑ ไร่
- ๑.๓ พื้นที่ปลูกเงาะทั้งหมด ๖๗ จังหวัด รวมพื้นที่ยืนต้น ๑๓๒,๖๑๔ ไร่
- ๑.๔ พื้นที่ปลูกลำไยทั้งหมด ๗๓ จังหวัด รวมพื้นที่ยืนต้น ๑,๐๒๒,๕๒๔ ไร่

๒. สถานการณ์การระบาดของศัตรูไม้ผลที่สำคัญ

๒.๑ ศัตรูทุเรียน

๒.๑.๑ หนอนเจาะลำต้น พบการระบาดในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดตราด จำนวน ๖๔ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๔๗ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๑๗ ไร่)

๒.๑.๒ หนอนเจาะผล พบการระบาดในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี จำนวน ๔ ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่

๒.๑.๓ ไรแดง พบการระบาดในพื้นที่จังหวัดระยอง และจังหวัดจันทบุรี จำนวน ๘ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๔ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๑๒ ไร่)

๒.๑.๔ เพลี้ยแป้ง พื้นที่ระบาด ๕ จังหวัด จำนวน ๓๗ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๓ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๔๐ ไร่)

๒.๑.๕ เพลี้ยไฟ พื้นที่ระบาด ๔ จังหวัด จำนวน ๒๑๔ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๒๘๗ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๕๐๑ ไร่)

๒.๑.๖ เพลี้ยไก่แจ้ พบการระบาดในพื้นที่ ๘ จังหวัด จำนวน ๙๓๕ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๖๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๙๙๕ ไร่)

๒.๑.๗ โรครากเน่าโคนเน่า พบการระบาดในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี ตราด และจังหวัดกระบี่ จำนวน ๓,๘๓๔ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๔ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๓,๘๓๐ ไร่)

๒.๑.๘ โรคใบจุดสาหร่าย พบการระบาดในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี จำนวน ๔ ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่

๒.๒ ศัตรูมังคุด

๒.๒.๑ หนอนกินใบ พบการระบาดในพื้นที่จังหวัดชุมพร จำนวน ๔ ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่

๒.๒.๒ หนอนซอนใบ พบการระบาดในพื้นที่จังหวัดระยอง จำนวน ๕ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๕ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมาไม่ระบาด)

๒.๒.๓ เพลี้ยแป้ง ไม่พบการระบาด พื้นที่ระบาดลดลง ๔ ไร่ จากสัปดาห์ที่ผ่านมา

๒.๒.๔ เพลี้ยไฟ พบการระบาดในพื้นที่จังหวัดระยอง จันทบุรี และจังหวัดยะลา จำนวน ๓๓๓ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๑ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๓๓๒ ไร่)

๒.๒.๕ ไรแดง พบการระบาดในพื้นที่จังหวัดระยอง และจังหวัดจันทบุรี จำนวน ๗ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๔ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๓ ไร่)

๒.๒.๖ โรคใบจุด พบการระบาดในพื้นที่จังหวัดยะลา จำนวน ๑๓๑ ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่ จากสัปดาห์ที่ผ่านมา

๒.๓ ศัตรูเงาะ

๒.๓.๑ เพลี้ยแป้ง พบการระบาดในพื้นที่จังหวัดระยอง และจังหวัดจันทบุรี จำนวน ๖ ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่ จากสัปดาห์ที่ผ่านมา

๒.๓.๒ เพลี้ยไฟ พบการระบาดในพื้นที่จังหวัดระยอง และจังหวัดจันทบุรี จำนวน ๙ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๔ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๕ ไร่)

๒.๓.๓ โรคใบจุดสาหร่าย พบการระบาดในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี จำนวน ๑๒ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๑ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๑๑ ไร่)

๒.๓.๔ โรคขอบใบแห้ง พบการระบาดในพื้นที่จังหวัดระยอง จันทบุรี และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน ๕๗ ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่ จากสัปดาห์ที่ผ่านมา

๒.๔ ศัตรูลำไย

๒.๔.๑ มวนลำไย พบการระบาดในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี จำนวน ๓ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๑ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๔ ไร่)

๒.๔.๒ เพลี้ยแป้ง พบการระบาดในพื้นที่จังหวัดระยอง และจังหวัดจันทบุรี จำนวน ๒ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๒ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมาไม่พบการระบาด)

๒.๔.๓ เพลี้ยหอย พบการระบาดในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี จำนวน ๓ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๑ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๒ ไร่)

๒.๔.๔ โรคพุ่มไม้กวาด พบการระบาดในพื้นที่จังหวัดยะลา จำนวน ๑๘ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๔ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๒๒ ไร่)

๓. การดำเนินงานในพื้นที่ระบาด

๓.๑ การควบคุมศัตรูทุเรียน

๓.๑.๑ โรครากเน่าโคนเน่าทุเรียน และโรคใบจุดสาหร่าย แจ้งเตือนให้เกษตรกรเฝ้าระวังการระบาดของโรครากเน่าโคนเน่าทุเรียน และโรคใบจุดสาหร่ายในพื้นที่และหมั่นสำรวจสวนทุเรียนอย่างสม่ำเสมอ แนะนำให้เกษตรกรใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มา ในการป้องกันกำจัดโรครากเน่าโคนเน่าทุเรียน และโรคใบจุดสาหร่าย

๓.๑.๒ หนอนเจาะลำต้นทุเรียน แนะนำให้สังเกตรอยแผลจากการวางไข่ และร่องรอยการทำลาย เก็บไข่และตัวหนอนไปทำลายเพื่อตัดวงจรการระบาด ทำการกำจัดตัวเต็มวัยของด้วงหนวดยาว โดยใช้แสงไฟส่องในช่วงเวลา ๑๙.๐๐ - ๒๔.๐๐ น. หรือใช้ตาข่ายตักพื้นหลวมๆ รอบต้นเพื่อดักจับตัวเต็มวัยมาทำลายทิ้ง สำหรับพื้นที่ที่มีการระบาดรุนแรงให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลงชนิดดูดซึม เช่น อิมิดาโคลพริด 10% เอสแอล อัตรา ๓๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ อะเซตามิพริด 20% เอสพี อัตรา ๓๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไทอะมิโทแซม 25% ดับบลิวจี อัตรา ๔๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร โดยพ่นอัตรา ๕ ลิตรต่อต้น พ่นให้ชุ่มเฉพาะบริเวณลำต้นและกิ่งขนาดใหญ่ ๒ ครั้ง ห่างกัน ๑๔ วัน หรืออาจต้องพ่นสารทุกๆ ๓ เดือน

๓.๑.๓ **หนอนเจาะผลทุเรียน** สํารวจสวนทุเรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะตั้งแต่ช่วงทุเรียนเริ่มออกดอก เมื่อทุเรียนอยู่ระยะพัฒนาของผลให้ตรวจดูตามผลทุเรียน เมื่อพบรอยทำลายของหนอนให้ใช้ไม้หรือลวดแข็งเขี่ยตัวหนอนออกมาทำลาย ผลทุเรียนที่เน่าและร่วงเพราะถูกหนอนทำลายควรเก็บมาเผาไฟหรือฝัง ตัดแต่งผลทุเรียนที่มีจำนวนมากเกินไป โดยเฉพาะผลที่อยู่ติดกันควรใช้กาบมะพร้าวหรือกิ่งไม้กั้นระหว่างผล เพื่อป้องกันไม่ให้ตัวเต็มวัยวางไข่หรือตัวหนอนเข้าทำลาย หลบอาศัย เมื่อผลทุเรียนมีอายุ ๖ สัปดาห์ การห่อผลด้วยถุงพลาสติกสีขาวขุ่นเจาะรูที่บริเวณขอบล่าง เพื่อให้หยดน้ำระบายออกจะช่วยลดความเสียหายได้ อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ เช่น แตนเบียน *Apanteles* sp. เมื่อจำเป็นต้องใช้สารเคมีกำจัดแมลง แนะนำให้ใช้สารเคมี ได้แก่ แลมบ์ดาไซฮาโลทริน (คาราเต้ 5% อีซี) อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือคลอร์ไพริฟอส (ลอร์สแบน 40% อีซี) อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือคาร์โบซัลแฟน (พอสซ์ 20% อีซี) อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร

๓.๑.๔ **เพลี้ยแป้ง และเพลี้ยไก่แจ้** หากพบระบาดเพียงเล็กน้อยให้ตัดหรือเด็ดส่วนที่ถูกทำลายไปทิ้งนอกแปลง หากพบการระบาดบริเวณผลทุเรียนให้ใช้น้ำพ่นบริเวณที่ถูกทำลาย เพื่อให้เพลี้ยแป้งและเพลี้ยไก่แจ้หลุดออกไป หรือใช้น้ำผสมไวท์ออยล์ อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นเพื่อกำจัด เนื่องจากเพลี้ยแป้ง และเพลี้ยไก่แจ้จะแพร่ระบาดโดยมีมดพาไป การป้องกันโดยใช้ผ้าชุบสารฆ่าแมลง เช่น มาลาไรออน (มาลาไรออน 83% อีซี) อัตรา ๒๐ มิลลิลิตร หรือคาร์บาริล (เซฟวิน 85% ดับบลิวพี) อัตรา ๑๐ กรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นไว้ตามกิ่งสามารถป้องกันไม่ให้มดคาบเพลี้ยแป้ง และเพลี้ยไก่แจ้เคลื่อนย้ายไปยังส่วนต่างๆ ของต้นทุเรียน หรือการพ่นสารฆ่าแมลงไปที่โคนต้นจะช่วยป้องกันมดและการเข้าทำลายของเพลี้ยแป้งได้

๓.๑.๕ **เพลี้ยไฟ** หากพบเพลี้ยไฟจำนวนมากหรือเท่ากับ ๑ ตัวต่อ ๔ ดอก หรือ ๑ ตัวต่อยอด ให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น อิมิดาโคลพริด 70% ดับบลิวจี อัตรา ๓ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือสารคาร์โบซัลแฟน 20% อีซี อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือสารฟิโพรนิล 5% เอสซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร และไม่ควรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยไฟสามารถต้านทานสารฆ่าแมลงได้

๓.๑.๖ **ไรแดง** หมั่นสำรวจสถานการณ์ไรแดงและศัตรูธรรมชาติ โดยสำรวจ ๑๐% ของต้นทั้งหมด ๗ วัน ต่อครั้ง หากพบไรแดงที่ยังมีชีวิต ๕ ตัวต่อใบ และใบแก่ถูกทำลายมากกว่าร้อยละ ๒๕ ต่อต้น ถือว่าใบถูกทำลายให้ดำเนินการ ควบคุมโดยใช้ระบบน้ำเหวี่ยงหรือเครื่องพ่นน้ำ ๑ - ๒ ชั่วโมงต่อวัน ให้ใบทุเรียนเปียกโชกทั่วทรงพุ่ม เพื่อลดปริมาณไรแดงในช่วงฤดูแล้งให้อยู่ในระดับต่ำ (วิธีนี้จะช่วยเพิ่มความชื้นให้กับศัตรูธรรมชาติให้สามารถดำรงชีวิตอยู่และเพิ่มปริมาณสูงขึ้นในช่วงแล้ง ซึ่งจะควบคุมประชากรของไรแดงได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากพบการระบาดรุนแรงให้ใช้สารเคมีที่มีประสิทธิภาพในการใช้ควบคุมปริมาณไรแดงแอฟริกันในสวนทุเรียน ได้แก่ โพรพาร์โกด์ 30% WP อัตรา ๓๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรืออามีทราซ 20% EC อัตรา ๓๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือเฮกซีโทอะซอกซ์ 2% EC อัตรา ๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นทั้งต้น โดยเฉพาะบริเวณยอดเมื่อพบไรแดงระบาดพ่นน้ำตามความจำเป็น และงดพ่นก่อนเก็บเกี่ยว ๑๔ วัน ไม่ควรใช้สารเคมีชนิดเดียวติดต่อกันเป็นเวลานาน ควรมีการสลับชนิดเพื่อป้องกันไรแดงเกิดความต้านทาน

๓.๒ การควบคุมศัตรูมิ่งคุด

๓.๒.๑ หมั่นสำรวจและสังเกตการเข้าทำลายของหนอนซอนใบอย่างสม่ำเสมอ โดยให้สังเกตดูที่ใต้ใบมิ่งคุด จะพบรอยทางยาวเป็นเส้นสีขาว เนื่องจากการทำลายของหนอนซอนใบ หากพบหนอนกัดกินใบอ่อนเข้าทำลายประมาณ ๓๐% ของยอด ให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลงคาร์บาริล 85% ดับบลิวพี อัตรา ๖๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร เมื่อพบการระบาดในระยะแตกใบอ่อน ให้พ่น ๒ ครั้ง ห่างกัน ๑๐ วัน

๓.๒.๒ หากพบการระบาดของเพลี้ยแป้ง และเพลี้ยไฟให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลง เช่น อิมิดาโคลพริด 70% ดับบลิวจี อัตรา ๓ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือสารคาร์โบซัลแฟน 20% อีซี อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือสารฟีโพรนิล 5% เอสซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร และไม่ควรรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยแป้ง และเพลี้ยไฟสามารถต้านทานสารฆ่าแมลงได้ และมักพบการระบาดของเพลี้ยแป้ง และเพลี้ยไฟในระยะที่มั่งคุดออกดอกถึงติดผลอ่อน อาจทำให้ดอกและผลอ่อนร่วง ผลที่ไม่ร่วงเมื่อมีการพัฒนาผลโตขึ้น จะเห็นรอยทำลายชัดเจน เนื่องจากผิวเปลือกมั่งคุดมีลักษณะขรุขระที่เรียกว่า ผิวขี้กลาก ทำให้ผลผลิตมีคุณภาพต่ำ

๓.๒.๓ หากสำรวจพบอาการใบจุดประมาณ ๑๐% ของจำนวนยอด ควรพ่นด้วยสารเคมีคาร์เบนดาซิม 50% ดับบลิวพี อัตรา ๑๐ - ๑๕ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ควรพ่นทุกต้นที่เริ่มแตกใบยอด

๓.๓ การควบคุมศัตรูเงาะ

หากพบการระบาดของเพลี้ยแป้ง และเพลี้ยไฟให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลง เช่น อิมิดาโคลพริด 70% ดับบลิวจี อัตรา ๓ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือสารคาร์โบซัลแฟน 20% อีซี อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือสารฟีโพรนิล 5% เอสซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร และไม่ควรรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่งติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยแป้ง และเพลี้ยไฟสามารถต้านทานสารฆ่าแมลงได้ และมักพบการระบาดของเพลี้ยแป้ง และเพลี้ยไฟในระยะที่มั่งคุดออกดอกถึงติดผลอ่อน อาจทำให้ดอกและผลอ่อนร่วง ผลที่ไม่ร่วงเมื่อมีการพัฒนาผลโตขึ้น จะเห็นรอยทำลายชัดเจน เนื่องจากผิวเปลือกมั่งคุดมีลักษณะขรุขระที่เรียกว่า ผิวขี้กลาก ทำให้ผลผลิตมีคุณภาพต่ำ

๓.๔ การควบคุมศัตรูลำไย

๓.๔.๑ ตัดแต่งกิ่งลำไยไม่ให้ต้นหนาจนเกินไป จนเป็นที่หลบซ่อน และพักอาศัยของมวนลำไยตัวเต็มวัย จับตัวเต็มวัย ตัวอ่อน และไข่ไปทำลาย ถ้าพบระบาดปริมาณมากใช้ยาฆ่าแมลง เช่น โมโนโครโทพอส พ่นในอัตรา ๒๐ ซีซี ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือยาฆ่าแมลงคาร์บาริล อัตรา ๔๕ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร โดยพ่นในช่วงระหว่างเดือนมกราคมถึง เมษายน ช่วงเวลาที่ลำไยกำลังเกิดช่อดอกและติดผล ซึ่งช่วงดังกล่าว จะพบทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัย สำหรับยาฆ่าแมลงพวกคาร์บาริลจะใช้ได้ผลดีในระยะที่แมลง เป็นตัวอ่อนในวัย ๑ - ๒ เท่านั้น ถ้าพ่นในวัยอื่นจะไม่ได้ผล

๓.๔.๒ หากพบต้นลำไยที่เป็นโรคพุ่มไม้กวาดให้ตัดกิ่งลำไยที่เป็นโรคพุ่มไม้กวาด นำออกไปทิ้งนอกแปลง แล้วเผาทำลายในทันที และพ่นต้นลำไยด้วยสารป้องกันกำจัดโร เช่น โรโรพทาไกด์ ๓๐% ดับบลิวพี อัตรา ๓๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือกำมะถันผง 80% ดับบลิวพี อัตรา ๒๐๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือสารอะมิทราซ 20% อีซี อัตรา ๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร และให้พ่นสารป้องกันกำจัดโรซ้ำอีกครั้งเมื่อต้นลำไยแทงยอดใหม่ ควรหลีกเลี่ยงการพ่นสารฆ่าไรในช่วงที่มีแดดจัด เพราะอาจทำให้ใบอ่อนไหม้ได้

๔.การคาดการณ์ศัตรูไม้ผล ในช่วงระหว่างวันที่ ๒ - ๘ มีนาคม ๒๕๖๓

ภาคเหนือ

- ทูเรียน ได้แก่ เพลี้ยแป้ง เพลี้ยไฟ และโรครากเน่าโคนเน่า
- ศัตรูพืชอื่น ๆ ได้แก่ มวนลำไย และโรคพุ่มไม้กวาด

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

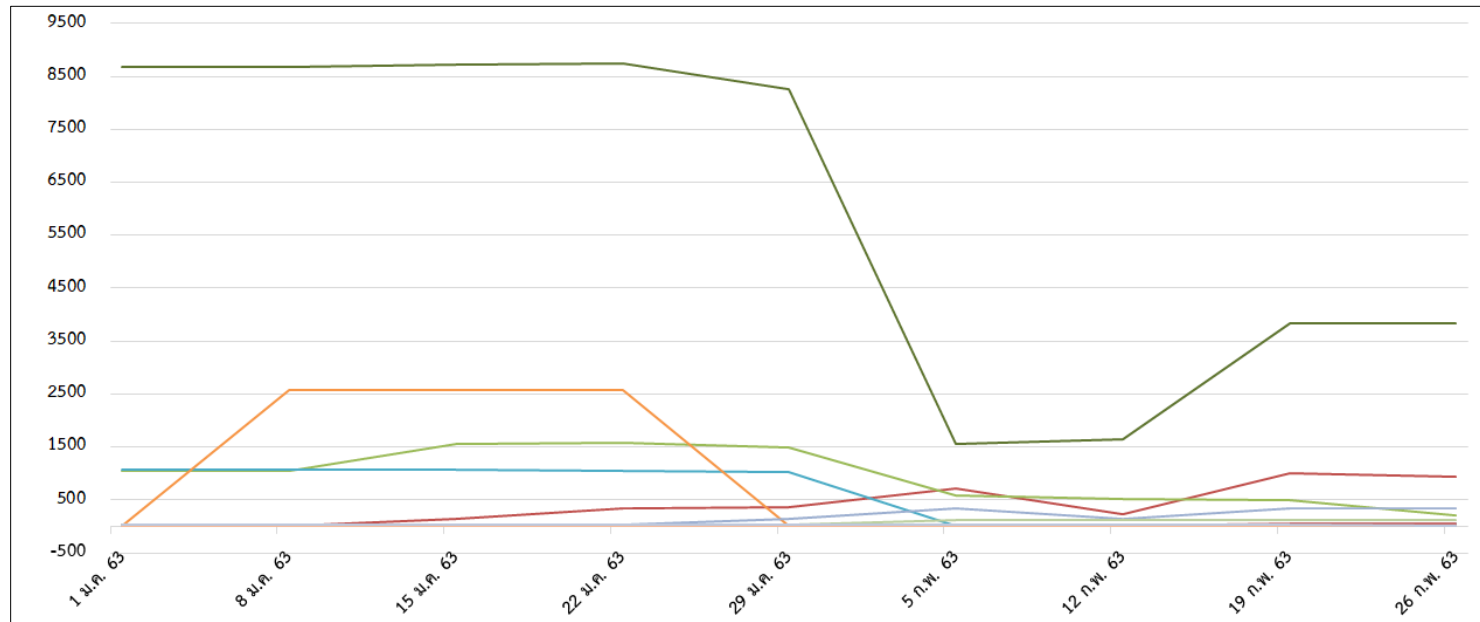
- ทูเรียน ได้แก่ หนอนกินใบ เพลี้ยไก่แจ้ และโรครากเน่าโคนเน่า
- มั่งคุด ได้แก่ หนอนซอนใบ เพลี้ยไฟ และโรคใบจุด
- ศัตรูพืชอื่น ๆ ได้แก่ มวนลำไย และโรครากเน่าโคนเน่าในไม้ผล

- ทูเรียน ได้แก่ หนอนเจาะลำต้น เพลี้ยไก่อ๊แจ้ และโรครากเน่าโคนเน่า
- มังคุด ได้แก่ หนอนซอนใบ เพลี้ยไฟ และโรคใบจุด
- เงาะ ได้แก่ หนอนกินใบ และโรคใบจุดสาหร่าย

ภาคใต้

- ทูเรียน ได้แก่ เพลี้ยแป้ง หนอนกินใบ และโรครากเน่าโคนเน่า
- มังคุด ได้แก่ หนอนกินใบ และโรคใบจุดสาหร่าย
- เงาะ ได้แก่ เพลี้ยอ่อน หนอนกินใบ และโรคใบจุดสาหร่าย
- ศัตรูพืชอื่น ๆ ได้แก่ โรครากเน่าโคนเน่าในไม้ผล

กราฟแสดงสถานการณ์การระบาดของศัตรูไม้ผล ปี ๒๕๖๓

- หอนอนซอนเปลือก - ลองกอง (ไม่พบการระบาด)
- เพลี้ยไก่แจ้ - ทุเรียน ๙๓๕ ไร่
- เพลี้ยไฟ - ทุเรียน ๒๑๔ ไร่
- เพลี้ยแป้ง - ทุเรียน ๓๗ ไร่
- หอนอนเจาะลำต้น - ทุเรียน ๖๔ ไร่
- หอนอนเจาะผล - ทุเรียน ๔ ไร่
- หอนอนกินใบ - ทุเรียน (ไม่พบการระบาด)
- ไรแดง - ทุเรียน ๘ ไร่
- โรครากเน่าโคนเน่า - ทุเรียน ๓,๘๓๔ ไร่
- โรคราใบจุดสำหรับทุเรียน ๔ ไร่
- โรคราใบติด - ทุเรียน (ไม่พบการระบาด)
- โรคราสีชมพู - ทุเรียน (ไม่พบการระบาด)

- โรคราดำ - ทุเรียน (ไม่พบการระบาด)
- โรคราใบไหม้ - ทุเรียน (ไม่พบการระบาด)
- หอนอนทราย - เงาะ (ไม่พบการระบาด)
- เพลี้ยแป้ง - เงาะ ๖ ไร่
- เพลี้ยไฟ - เงาะ ๙ ไร่
- โรคราดำ - เงาะ (ไม่พบการระบาด)
- โรคราใบจุดสำหรับ - เงาะ ๑๒ ไร่
- โรคราขอบใบแห้ง - เงาะ ๕๗ ไร่
- หอนอนกินใบ - มังคุด (ไม่พบการระบาด)
- หอนอนซอนใบ - มังคุด (ไม่พบการระบาด)
- เพลี้ยแป้ง - มังคุด (ไม่พบการระบาด)
- เพลี้ยไฟ - มังคุด ๓๓๓ ไร่

- ไรแดง - มังคุด ๗ ไร่
- โรคราใบจุด - มังคุด ๑๓๑ ไร่
- มวนลำไย - ลำไย ๓ ไร่
- เพลี้ยแป้ง - ลำไย ๒ ไร่
- เพลี้ยหอย - ลำไย ๓ ไร่
- โรคราฟุ่มไม้กวาด - ลำไย ๑๘ ไร่